

YENİ DÜNYA GENÇLİĞİ

GENÇLİK BÜLTENİ

SÖMÜRÜYE
KARŞI

MİLLİYETÇİLİĞE
KARŞI

EMPERYALİZME
KARŞI

İŞGALE
KARŞI

MİLTARİZME
KARŞI

IRKÇILIĞA
KARŞI

NATOYA
KARŞI

HERŞEYE RAĞMEN GELECEK BİZİMDİR !

Yaşadığımız dünyayı çekilmez hale getiren sistem ve sistemin kurucuları olan bir avuç sermayedar tüm insanlığın yaşam merkezi ve geleceğe miras olarak bırakılması gereken dünyayı kendi çıkarları doğrultusunda vahşice talan etmektedirler. Her şeyi paraya endeksleyen bu sınıf yani burjuvazi, emekçileri bir köle gibi kullanarak özellikle genç yaşta çocuk denebilecek işçileri sistemleriyle zehirleyerek karlarına kar katmaktadır. Yoksul yaşamlara mahkum ettikleri emekçi aileleri, daha okul çağındaki çocuklarını her türlü haktan yoksun bırakarak onları taşıyamayacakları yüklerin altında mahkum etmektedirler. Hiçbir sosyal güvencesi olmayan sağlıksız koşullarda köle gibi çalıştırılan bu genç işçi ve emekçiler, toplumsal ilişkilerden bağları kopartılarak bu bozuk

çarkın dişlisi haline getirilmektedirler. Bir avuç kan emiciyi doyurmak için fabrikalarda alınterimizi 12 saat çalışarak patronlara satıyoruz. Bu emek karşılığında ise sadece karın tokluğuna askeri düzeyde kuru bir maaş alıyoruz. Örgütlülüğün adının bile geçmesinin tehlikeli olduğu bu dönemde bırakalım sendikayı sigortasız çalışan milyonlarca işçi var. Kadın işçilerin yaşadığı sorunlar

ise kuşkusuz diğer sınıf kardeşlerinden daha çok. Herhangi bir krizde ilk önce işten çıkarmayı göze aldıkları kesim kadın işçiler oluyor. Yine bir başka sorun, amirlerinden gelen ahlaksız teklifler, erkek işçilerle aynı işi yapmalarına rağmen daha düşük ücret almaları vb. durumlar. Bazı iş yerlerinde kadınlara usta ve benzeri sorumlulukları vermedikleri gibi, bazı fabrikalarda da doğum ve evlilik izinleri uygulaması oluyor. Tabi bu örnekleri çoğaltmak mümkün. Ağır ve sağlıksız koşullarda çalışılan diğer bir sektörde tersanelerdir. Burada

çalışanların yaş ortalamaları oldukça küçüktür. Genelde genç emeklerin yoğun bir biçimde sömürüldüğü bu sektörde, işçiler her an bir sakatlanma ve daha kötüsü ölümle burun buruna çalışmak zorunda

kalmaktadırlar. Çalışma saatleri neredeyse belli olmayan tersanelerde çoğu sigortasız çalıştırılıyor. Yaşadığımız bu coğrafyada direnişler ve grevler çok zayıf durumda. Yer yer olan grev veya direnişleride devletin kolluk güçleri hemen şiddetle bastırıyor. Başbakan istediği anda grevleri sonlandırma yetkisini kendinde bulabiliyor.

Bu kadar düşük ücret ve ağır koşullarda çalıştırılan genç emekçiler, hayattan neredeyse umutlarını kesip, sadece karınlarını doyurma çabası içindedirler. Vergiler, faturalar, kiralar, çocukların okul masrafları ay sonu geldimi emekçilerin kabusu haline geliyor. Yine sağlık haklarının satılması, ulaşım ve eğitim sorunları emekçilerin gündeminde olan sorunlardır.

Biz gençler okul yerine, ya başka şehirlere fındık toplamaya yada fabrika veya atölyelerde çalıştırılmaya gönderiliyoruz. Çalışma koşullarının çok az olduğu bölgelerde kürt emekçi aileleri, çocuklarını 200 YTL karşılığında yüzlerini bile görmedikleri dilenci çetelerine göndermek zorunda kalıyorlar. Kimilerimiz ise fırsat eşitsizliğinden yararlanarak zor bela okumaya gönderiliyoruz. Fakat burdada benzeri sorunlarla karşı karşıya kalıyoruz. "Tuvalet kağıdı al kaydını ol" anlayışıyla okul müdürleri emekçi çocuklarını daha öğrenim dönemi başlamadan soyuyorlar. Bir de tabi emekçilerle zengin çocuklarını ayırmak için kullanılan yöntemler var. Daha ilköğretimde başlıyor öğrenciler rakipleştirilmeye. Sıra arkadaşlarımızla dost değil rakip adaylar oluyoruz. Okullarda verilen eğitimin yerini dersanelerin alması emekçi çocuklarını dahada zor durumda bırakıyor. OKS denilen sınav biçimiyle elenmeye başlıyoruz . Emekçiler devlet okullarına parası olanlar kolejlere, anadolu veya fen liselerine... Yanlızca daha iyi koşullarda ve daha çok para kazanabilmek için üniversiteleri bir araç olarak gören

emekçi ailelerin çocukları, meslek tercihlerindeki buna göre belirleniyor. ÖSS denilen "Öğrenci Sömürme Sınavı"nda herkes birer yarış atı gibi yarıştırılıyor. ÖSS duvarını yıkıp üniversitelere girebilen öğrenciler ise bin bir zorlukla karşılaşılıyorlar. Üniversite deyince akla; harçlar, soruşturmalar, polis-jandarma baskısı, cinsiyetçilik, yemek ve kira zamları, ulaşım sorunu vb. yani kısaca eşitsizlik ve geleceksizlik geliyor. Üniversiteler üzerinde söz sahibi öğrenciler değil, YÖK, polis-jandarma ve sermaye oluyor. Hal böyle oluncada üniversitelerde okuyan emekçi öğrencilerin sayısında yıla geçtikçe düşüş gösteriyor. Üniversite bittikten sonra bu seferde işsizlikle karşı karşıya kalıyorlar. Ankara'da dayısı olanın işide olur mantığının devam ettiği yerde, dayısı olmayanların kadro sorunları gündeme geliyor. Sonuç ise binlerce eğitilmiş işsiz ordusu.

Tabiki gençliğin sorunları bunlarla bitmiyor. Teknoloji egemenliğinde internet vb. araçlarla genç beyinler uyuşturuluyor. Burjuva medyası yine aynı işlevi görüyor. Popüler kültürle yetişen gençlerimiz hayat sorunlarından ve kendi sorumluluklarından bi haber yaşıyor. Çoğunlukla ailevi nedenlerden dolayı evinden uzaklaşan gençler kendini uyuşturucu tuzağında buluyor. Madde bağımlısı olan gençler ise yaşamlarını ya hırsızlık yaparak yada dilenerek sürdürmektedirler.

Bu hayatın kaynağı, yazımızın başında da belirttiğimiz gibi vahşi kapitalizmin ta kendisidir. Oysa tarih gençliğin

haksızlıklara ve tüm sömürü düzenlerine karşı yürüttükleri amansız ve kararlı mücadeleleriyle güneş gibi parıldamaktadır. Kralların saltanatını sarsan ve onların tahtını yıkanlar, haklı savaşlarında düşmana yenilgiyi tattıranlar ve bu düzen artık böyle yürümez diyenler genç işçi ve emekçilerin saflarında birleşerek, kararlı adımlarla yürüdüler. O genç işçi ve emekçileri yarattıkları devasal fabrikalarında iliklerine kadar sömürdüler. Bedenlerini kirli savaşlarında kalkan olarak kullandılar ve pazarlarda birer et parçası gibi satılığa

çıkardılar. İşçi ve emekçi kadınlarımızı köle üretenler olarak kullanan bu bir avuç sermayedar görecekler ki o fabrikalar ve tarlalar işçi ve emekçi gençlerin birer okulu olmuş. O kirli cephelerdeki genç namlular onlara yönelmiş olacak ve onların kendi yarattıkları bu sınıfın genç neferleri aynı zamanda, onların mezar kazıcıları olacaktır.

Kendi kurdukları alaylarda, grevlerde düşmana aman tanımayan, dünyanın bütün işçi ve emekçi gençleri nerede şimdi?

Alkış ve marşlarıyla tarihin akışını değiştiren, 1871 Paris Komünü savaşımına kahramanca katılan, militarizmin baskılarına karşı Belçika'da 1886'da ilk kez örgütlenen proleter gençlik örgütü olan "Genç Muhafızlar" nerede şimdi?

İsveç'te, Hollanda'da, Avusturya'da, Almanya'da ve daha dünyanın birçok ülkesinde burjuvaziye soluk aldırmayan genç işçi birlikleri nerede şimdi?

Ve daha 1890'da tohumları atılan ve gelişen tüm devrimci gençlik hareketlerini bir çatı altında birleştirmeyi hedefleyen Sosyalist Gençlik Enternasyonalı ve onun en güçlü ve en devrimci haline eriştiği Komünist Gençlik Enternasyonalı nerede şimdi?

Emperyalist sömürgecilere izin vermeyen, ülkelerinin bağımsızlığı için savaşan, işçi ve emekçilerin kurtuluşuna giden yolda tek yol devrim diyen Mahir'ler, Deniz'ler, İbrahim Kaypakkaya'lar nerede şimdi?

Bu tarih, yani biz işçi ve emekçilerin gerçek tarihinde unutulmaz mücadeleler verenler yok olmadılar. İnsanlığın kurtuluşu için yok olmayacaklarda. Hala fabrikalarda, üniversitelerde, tarlalarda hayat buluyor ve

onların bu bitmez tükenmez gücü düşmana korku salıyor. Sınıfsız ve sömürsüz, din, dil, ırk ayrımının olmadığı, herkesin kardeşçe yaşayabildiği bir dünya için, bize devredilen bu mirası taşımak en onurlu görevimiz olmalıdır. J. Stalin yoldaşın deyimiyle Yeni Dünya Gençliği " uyuyanları uyandıran, yorgunları canlandıran, geride kalanları ileriye iten bir çan olsun."

YENİ DÜNYA GENÇLİĞİ